

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№15-16 (2849-2850)

Понеділок,
29 жовтня 2012 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

У РАМКАХ ДВОСТОРОННЬОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

26 вересня до Харківського національного медичного університету завітав заступник Голови місії Посольства Королівства Марокко в Україні пан Насреддін Фаузі Рамдані.

Важливу складовою візиту стало обговорення шляхів можливого співробітництва. Під час зустрічі з ректором ХНМУ професором Володимиром Лісовим пан Насреддін Фаузі Рамдані зазначив, що Харківський національний медичний університет має на його батьківщині добру репутацію, а випускники працюють у престижних медичних закладах.

Протягом спілкування були обговорені питання подальшого співробітництва, можливість проведення спільних конференцій, семінарів, стажування викладачів і студентів, розробка наукових програм за умов налагодження прямого співробітництва нашого університету з медичними факультетами університетів Королівства Марокко.

Наостаннє пан Насреддін Фаузі Рамдані подякував Володимирі Лісовому за цікаву зустріч і висловив надію на плідне співробітництво. Також він ознайомився з історією університету, завітавши до музею, і залишив запис у книзі відгуків.

ГРАМОТА

Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України за вагомий особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм нагороджено завідувача кафедри медичної генетики професора **Олену Яківну Гречаніну** та завідувача кафедри пропедевтики педіатрії **Тетяну Володимирівну Фролову**.

Грамотою Головного управління освіти і науки Харківської облдержадміністрації за успішну реалізацію завдань обласної цільової Програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу нагороджено завідувача кафедри гігієни та екології № 2 професора **Ігоря Володимировича Завгороднього**.

«ДОБРОБУТ ТА УСПІХ БУДЬ-ЯКОЇ КРАЇНИ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ОСВІЧЕНИХ ЛЮДЕЙ...»

17 жовтня Харківський національний медичний університет відвідала делегація відділу з питань освіти та культури Посольства Республіки Ірак в Україні у складі радника з питань культури доктора Ка-

дима Джабура Аль-Джібури, заступника радника доктора Джамалі Аль-Аділі та адміністративного співробітника пана Каріма Дхейба.

Представники посольства зустрілися з першим проректором з науково-педагогічної роботи Валерієм Капустником, проректором з науково-педагогічної роботи Володимиром Марковським та помічником ректора з міжнародних зв'язків Ігорем Завгороднім. Валерій Капустник ознайомив почесних гостей з історичним минулим медичного університету, сучасним станом науки й навчання та перспективами розвитку.

Доктор Кадум Джабур Аль-Джібури наголосив на зацікавленості з боку Респуб-

ліки Ірак у підготовці висококваліфікованих фахівців-медиків у вищих навчальних закладах України: «Добробут та успіх будь-якої країни залежить від освічених людей, особливо це стосується такого важливого напрямку як медицина».

У ході зустрічі були обговорені питання щодо навчання в університеті громадян Іраку та розвитку двостороннього співробітництва. Передусім були розглянуті шляхи вирішення проблем розробки стандартних вимог до навчання студентів-іноземців у ВНЗ України, також окреслені перспективи організації стажування викладачів і студентів, обміну досвідом та виділення стипендій для навчання.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ВІЗИТ ІНОЗЕМНИХ ФАХІВЦІВ

12 вересня до університету завітали професор, нейрохірург доктор Холднер (Hansjurg J. Holdener, Цюрих, Швейцарія) та професор, хірург-травматолог доктор Деніс Макгаван (Dennis P. McGovan, Небраска, США). Іноземні фахівці зустрілися з ректором університету професором Володимиром Лісовим та обговорили питання щодо подальших шляхів розвитку університетської клініки, впровадження сучасних технологій у галузі нейрохірургії та травматології, обміну досвідом і навчання молодих спеціалістів.

У рамках візиту доктор Холднер і доктор Деніс Макгаван відвідали університетську лікарню, де ознайомилися з можливостями клінічної бази, рівнем надання лікувальних послуг, а також розглянули перспективи спільного співробітництва стосовно питань надання висококваліфікованої допомоги в різних галузях сучасної медицини.

АНОНС

У жовтні ми відзначаємо День працівників освіти – свято мудрості, любові, турботи. Для кожного з нас учитель був, є і залишається найближчою та найдорожчою людиною.

Матеріал до Дня учителя читайте на стор. 4–5.

З'їзд гігієністів

ГІГІЄНИЧНА НАУКА ТА ПРАКТИКА:
СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Розвиток профілактичної медицини являє собою процес тісної взаємодії системи надання медичної допомоги, в тому числі медико-профілактичного спрямування, та сучасних наукових досягнень з питань первинної і вторинної профілактики виникнення патологічних станів, що обумовлені дією екзогенних чинників. Яскравим прикладом такої єдності став черговий XV з'їзд гігієністів України «Гігієнічна наука та практика: сучасні реалії», який відбувся 20–21 вересня у м. Львові на базі Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького.

Під патронатом та організацією Міністерства охорони здоров'я України, Національної академії медичних наук України та Наукового товариства гігієністів України цей науковий форум був не лише даниною традиції, але й надав чудові можливості для лікарів-гігієністів, токсикологів, учених науково-медичних установ поділитися досвідом та знаннями з питань вирішення сучасних проблем гігієнічного спрямування.

Цьому сприяли проведення двох пленарних та дев'яти секційних засідань, тематика обговорення яких була присвячена історії організації, управління та вдосконалення діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби; актуальним проблемам гігієни праці: профілактиці професійних та виробничо-обумовлених захворювань; гігієнічним аспектам харчування населення; сучасним проблемам гігієни дітей та підлітків; актуальним питанням гігієни навколишнього середовища – гігієни повітряного середовища, хімічного забруднення та нанотехнологій, гігієни води, охорони водоймищ та ґрунту, гігієни фізичних факторів та протирадіаційного захисту населення; методичним підходам до визначення потенційно небезпечних екзогенних чинників; навколишньому середовищу і здоров'ю населення.

Урочисте відкриття XV з'їзду гігієністів, яке відбулося у Львівському академічному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької, запам'яталося актовою промовою голови наукового товариства гігієністів України академіка НАМН України А. М. Сердюка, привітанням голови облдержадміністрації Львівщини М. Д. Костюка та ректора ЛНМУ ім. Данила Галицького чл.-кора НАМН України Б. С. Зіменковського.

Наукове товариство слухало та обговорило близько 140 доповідей з найактуальніших питань сучасної профілактичної медицини. Численними (більше 20) були й стендові доповіді.

Учасникам з'їзду запам'ятається гостинність м. Львова з його історико-культурними пам'ятками, доброзичливість та ввічливість львів'ян, натхненність лікарів і вчених на реалізацію ідей розвитку та удосконалення санітарної служби та гігієнічної науки.

Делегати з'їзду професори **В. А. Капустник, І. В. Загородній, В. О. Коробчанський**

Понимы в анатомии человека

Из книги «Эпонимы в анатомии человека» под ред. проф. Н. А. Волошина

Corpus adiposum buscae – жировое тело Биша

Мари Франсуа Биша (Marie Francois Xavier Bichat) (1771–1802) – французский анатом, физиолог и врач. Он первым ввел понятие тканей как независимых сущностей. Биша утверждал, что болезни атакуют ткани, а не органы целиком. Работал и учился в Париже, где проводил свои собственные исследования по анатомии.

Trigonom lumbocostale – щель Бохдалека

Винцент Бохдалек (Vincent Alexander Bochdalek) (1801–1883) – чешский анатом. Учился и работал в Праге, где на протяжении нескольких десятилетий был профессором анатомии. Занимался изучением периферической нервной системы.

МЕЖДУНАРОДНОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО

НОВЫЕ ТЕХНОЛОГИИ ОБРАЗОВАНИЯ –
ПУТЬ К УКРЕПЛЕНИЮ МЕЖВУЗОВСКОГО
СОТРУДНИЧЕСТВА

13–14 сентября в городе Белгороде проходила межрегиональная научно-практическая конференция с международным участием «Современные организационные технологии в оказании противотуберкулезной помощи населению», приуроченная

85-летию противотуберкулезной службы Белгородской области.

Торжественное открытие конференции состоялось в зале Ученого совета Белгородского государственного национального исследовательского университета. С актовой речью о достижениях и перспективах развития фтизиатрической службы выступила главный врач ОГКУЗ «Противотуберкулезный диспансер» Т. И. Мальныхина.

В рамках конференции был проведен круглый стол «Научно-образовательный процесс на кафедрах фтизиатрии», в котором участвовали зав. кафедрой фтизиопульмонологии Курского ГМУ В. М. Коломиец, зав. кафедрой фтизиатрии Воронежской государственной медицинской академии им. Н. Н. Бурденко О. В. Великая, зав. кафедрой фтизиатрии и пульмонологии ХНМУ О. С. Шевченко, зав. кафедрой фтизиатрии и пульмонологии ХМАПО П. И. Потейко, зав. кафедрой фтизиатрии Гомельского ГМУ Д. Ю. Рузанов, зав. кафедрой внутренних болезней №2 НИУ «БелГУ» О. А. Ефремова.

На конференции обсуждали вопросы методического обеспечения цикла «Фтизиатрия» по модульной системе на кафедрах, различия в рабочих программах и нормативных документах, также оговорили возможности участия в научно-практических конференциях РФ, Беларуси и Украины, совместных публикациях, рецензирования научно-методических работ кафедр.

Приведение программ в единое пространство даст возможность обмениваться студентами в рамках заключенных между ХНМУ, КГМУ и НИУ «БелГУ» меморандумов о межвузовском сотрудничестве.

ГРАМОТА

Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України за вагомий особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм нагороджено методиста навчально-методичного відділу **Лідію Вікторівну Лебідь** та провідного бухгалтеря **Тамару Герасимівну Нікітину**.

ДИПЛОМ

Дипломом II ступеня Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України нагороджено **гурт «Вазуб'я»** Харківського національного медичного університету – переможця обласного галузевого фестивалю-конкурсу творчої молоді «Нові імена».

Дипломом III ступеня Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України нагороджено **Юлію Гурову** – переможця обласного галузевого студентського фестивалю-конкурсу фольклорного мистецтва «Перлина краю».

ВІТАЄМО!

Постановою президії Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки стипендію Кабінету міністрів України для молодих учених призначено асистенту кафедри внутрішньої медицини № 2, клінічної імунології та алергології **Наталії Геннадіївни Риндіній** та асистенту кафедри судової медицини, медичного правознавства **Миколі Володимировичу Губіну**.

17 жовтня в актовій залі Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна відбувся урочистий прийом Харківського міського голови Геннадія Кернеса, присвячений вшануванню стипендіатів та їх наставників. Студенти Харківського національного медичного університету **Олена Столярова** (VI курс, I медичний факультет) та **Єлизавета Думчева** (IV курс, III медичний факультет) були нагороджені стипендіями Харківського міського голови «Обдарованість» у номінаціях «Гуманітарні науки» і «Культура та мистецтво». У номінації «Учень року» – «Лідер» стипендіатами стали **Ганна Гайнутдінова** (I курс, I медичний факультет) та **Микита Маркевич** (I курс, II медичний факультет). Президентську стипендію отримала студентка I курсу II медичного факультету **Олеся Плехова**.

ТОРЖЕСТВЕННОЕ СОБРАНИЕ

ВETERАНСКИЕ ДНИ

Как известно, 1 октября в Украине отмечается международный День ветерана. Безусловно, этот праздник имеет важное значение для Харькова, где проживает большое количество ветеранов и людей, возраст и седина на висках которых говорят о многом. По этому случаю в актовом зале Харьковского автотранспортного техникума состоялось торжественное собрание Городского совета ветеранов, комитета ветеранов труда, граждан преклонного возраста и детей войны.

Открыла мероприятие заместитель мэра г. Харькова Светлана Горбунова-Рубан. Затем выступали ветераны труда и науки, которые прославляли Харьков своими научными открытиями, усердным трудом, горя желанием сделать наш город лучшим в мире! Очевидцы вспоминали годы Великой Отечественной войны, подвиги солдат и разгром войск фашистской Германии.

На собрании присутствовала делегация Харьковского национального медицинского университета во главе с директором музея Ж.Н.Перцевой. Наш университет представлял студент V курса Роман Елисеев, который в своем выступлении затронул тему открытий харьковских ученых в области медицины и медицинских наук. Речь шла, в частности, о замечательных работах выдающегося хирурга, трансплантолога и fundатора науки о переливании крови В.Н.Шамова. Был отмечен вклад Владимира Николаевича в исследование переливания фибринолизной крови, освещена его деятельность во время Великой Отечественной войны.

В ходе собрания неоднократно акцентировалось внимание на оказании всесторонней поддержки ветеранам со стороны молодого поколения, ведь именно ветераны, пожилые люди, наши бабушки и дедушки помогают нам не ошибиться во многих решениях и делятся с нами накопленными знаниями и мудростью!

Елена Семененко, хранитель фондов музея истории

УВІЧНЕННЯ ПАМ'ЯТІ

СИМВОЛ НЕСКОРЕНОГО ХАРКОВА

12 жовтня на фасаді будинку Дитячого відділення Харківського обласного клінічного протитуберкульозного диспансеру відбулося відкриття меморіальної дошки випускниці Харківського медичного інституту лікарю-фтизіатру **Ксенії Олександрівни Іліаді**, яка під час Великої Вітчизняної війни врятувала багато харків'ян від уgonу до Германії.

Акція пройшла в рамках Днів грецької культури в Харкові й була організована Харківським міським товариством греків «Геліос» разом з Обласним клінічним протитуберкульозним диспансером №7 за підтримки Харківської міської ради.

У вересні 2003 року меморіальна дошка Іліаді вже була встановлена на будинку по вулиці Сумській, де довгий час працювала Ксенія Олександрівна. Однак при зміні власника будинку пам'ятний знак зник. Ця подія болем відгукнулася в серцях не тільки харківських греків, але й медичних працівників, ветеранів війни й широкій громадськості. Тому було ухвалено рішення Харківської міської ради про створення нової меморіальної дошки, яку виготовив скульптор Георгій Мартиросян.

На урочистих зборах на честь відкриття пам'ятного знака лікарю-гуманісту К.О.Іліаді зібралися представники обласної й міської влади, члени Харківського міського товариства греків, ветерани війни, лікарі-фтизіатри, студенти Харківського базового медичного коледжу й медична громадськість.

В. Захаревич

Статтю Ж.М.Перцевой «Харьковская семья Ксении Александровны Илиади» читайте на стор. 11

У жовтні ми відзначаємо День працівників освіти – свято мудрості, любові, турботи. Для кожного з нас учитель був, є і залишається найближчою та найдорожчою людиною. Важко забути тих, хто впевнено вів кожного з нас до чудового світу знань. З часом розумієш, ким були для нас учителі, які вчили впевнено долати труднощі й раділи за наші успіхи та перемоги. Кожен із нас згадує свого вчителя – того, хто долучив до книги, запалив іскорку знань, був старшим другом і порадиником, кому ми зобов'язані своїми життєвими й професійними перемогами.

Шановні читачі! Ознайомтеся, будь ласка, з матеріалом, що підготували студенти для викладачів нашого університету.

С ПРАЗДНИКОМ, ДОРОГИЕ ПРЕПОДАВАТЕЛИ!

АНАТОМИЯ СЕРДЦА

Наверное, каждый, кто прочитает заголовок, вполне справедливо решит, что сейчас речь пойдет о желудочках и предсердиях, сосудах и клапанах. Строение сердечной мышцы знают все, каждый из нас изучал его почти на всех предметах, начиная с первого курса. Я же хочу показать вам необычное сердце – сердце педагога. Ведь оно у него особенное!

Сердце преподавателя сплетено из множества долек, самые главные из них мы сейчас и рассмотрим. Итак, предлагаю вашему вниманию краткий курс анатомии учительского сердца.

Первая часть, на которую мы обратим внимание, – это отдел Доброты. Не удивительно, что он большой и занимает такое важное место. Наши преподаватели объединили в себе две самые гуманные профессии: учителя и врача.

Не секрет, что порою студенты бывают дерзкими, шумными, непослушными, а бывает, что мы разговариваем на разных языках. Но даже такими преподаватели нас понимают. И вот она, долька Понимания, расположилась немного латеральнее Доброты.

Сразу под Пониманием мы видим область Преданности. Преданности своему делу и своим ученикам. Только эта частичка сердца позволяет Учителю, преодолевая все трудности и невзгоды, всегда оставаться рядом с нами.

Четвертая долька, о которой просто невозможно не сказать, – это Внимание. Лично мне всегда было непонятно и любопытно, как у преподавателей получается уделять хотя бы пару минут (а порою гораздо больше) каждому из нас. Скорее всего, способствует этому именно долька Внимания.

А еще они всегда беспокоятся о нас, замечали? Всегда! Когда у нас все хорошо и когда ничего не получается, когда мы рвемся к знаниям и когда превращаемся в настоящих бездельников. И даже вечером, приходя домой, они, будьте уверены, беспокоятся о своих студентах. Долька Беспокойства тоже нашлось место в сердце преподавателя.

Немаловажная часть сердца наших преподавателей – Трудолюбие. С самого утра и до позднего вечера они неутомимо учат, лечат, исследуют и делают еще очень много важных вещей, иногда это все происходит одновременно. Наверное, в этом отделе скрыты какие-то неизвестные науке резервы, позволяющие работать по 25 часов в сутки.

Вот мы и подошли к окончанию нашего краткого курса. Незвезданной остался только один участок. Это самая золотая середина сердца педагога – Любовь. Когда обычный человек выбирает себе профессию, в первую очередь он думает о своей компетентности, возможностях, зарплате, в конце концов. Но когда кто-то ступает на путь преподавания, первой в списке приоритетов становится Любовь. Только с любовью в сердце можно учить и воспитывать молодое поколение.

Вот собственно и все, теперь вы с уверенностью можете говорить, что анатомию сердца вы знаете на «5».

Остается неясным только один феномен – как получается, что преподаватель дарит сердце каждому своему питомцу, но ни любви, ни доброты, ни понимания не только не становится меньше, а скорее, наоборот, с каждым годом они только преумножаются.

Информация для размышления есть, и, возможно, в следующем году найдется молодой ученый, который не ограничится маленьким очерком и уйдет в изучение этой проблемы с головой.

Дарья Кузнецова, III медфакультет, III курс

Учителя наших преподавателей – наши учителя!

В аудитории была тишина, никто даже и не думал о том, что бы заговорить – все с огромным интересом слушали лектора, чьи слова настолько проникали в сознание, что их не нужно было даже записывать. Наверняка кто-нибудь из читателей сейчас думает: «Такого не может быть на самом деле! Подобное бывает только в фильмах или книгах!» и даже не подозревает, насколько сильно он ошибается! Это было на самом деле! Такое происходило на лекциях гениального оратора, публициста, писателя, ученого с мировым именем и любимого всеми его учениками и коллегами учителя Арона Михайловича Утевского. Его наследие велико. Свою преподавательскую деятельность Арон Михайлович умел совмещать с интенсивной научной работой на кафедре. Даже после выхода на пенсию он создал еще одно свое детище – Институт низких температур в Харькове...

Но эта статья в большей мере посвящена преподавательской деятельности наших учителей и тех, кто их учил. Поскольку наши преподаватели передают нам знания, отчасти приобретенные, отчасти – своих педагогов, то можно смело говорить, что учителя наших преподавателей – наши учителя! Практически на каждой кафедре есть свои корифеи, которые являются ее гордостью. У таких людей, как правило, много последователей, которые еще помнят их и свято хранят в памяти. Так, заведущий кафедрой биохимии Виктор Иванович Жуков вспоминает Арона Утевского как своего мудрого наставника, как учителя, способного сложную для восприятия информацию передать простыми словами и ответить на любые вопросы. «На его лекциях, – вспоминает Татьяна Викторовна Горбач, – никто не вел конспекты – все были заворожены тем, как излагается материал, который был абсолютно понятен!»

Еще одной выдающейся личностью был Даниил Овсеевич Альперн. Валентин Ефимович Ещенко с кафедры патологической физиологии вспоминает: «Мне повезло работать с этим человеком на протяжении 10 лет... Даниил Овсеевич был очень трудолюбивым, всегда сам делал массу технической работы на кафедре». Учебники, вышедшие из-под пера Альперна, были переведены на множество языков, в том числе китайский, немецкий, английский, и изданы во многих странах мира. Интересным был путь написания этих учебников: Даниил Овсеевич приносил на кафедру множество листочков, исписанных карандашом, которые затем неоднократно проверял и дополнял. После этого диктовал написанное машинистке и по ходу вносил множество уточнений и изменений. Так и рождались его знаменитые учебники, которые выучили многих докторов наук и профессоров.

Наш университет известен выдающимися преподавателями. Среди них – Анатолий Яковлевич Цыганенко, человек, чья фраза «Чтобы стать врачом, надо любить людей!» навсегда осталась в памяти у всех его учеников. Виталий Николаевич Офицеров, Николай Григорьевич Сергиенко и еще многие другие – это люди, которым мы, студенты, благодарны за наших учителей, которых они воспитали. Пусть каждый в этот светлый день знаний поздравит своего учителя. Лично я посвящаю эту статью вам, дорогие преподаватели. С праздником!

Марк Адамский, студент (II медицинский факультет)

ПРЕПОДАВАТЕЛЬ ГЛАЗАМИ СТУДЕНТА

УМЕНИЕ ПЕРЕДАТЬ СВОЙ ОПЫТ

Профессия преподавателя во все времена была наиболее почетной, но в то же время наиболее тяжелой. Умение передать свой опыт молодым, только вступающим в самостоятельную жизнь людям – это талант. Мы благодарны учителям, которые, не щадя своих сил и времени, терпеливо и настойчиво занимаются нашим образованием.

Много преподавателей повстречалось на нашем пути. У каждого из них свой подход к обучению, каждый несет нам то, что интересно ему самому. С хорошим учителем хочется войти в его мир. Для нашей группы таким человеком стал Игорь Леонидович Колесник, доцент кафедры анатомии человека. Благодаря ему мы находим в жизни тот путь, который поможет раскрыть самые лучшие качества. Игорь Леонидович не только передает нам знания по своему предмету, но и дарит нечто большее: теплоту души, радость от встреч, доброту, лучезарную улыбку и хорошее настроение. Иногда мы можем отвлечься от темы, послушать рассказы из жизни, пошутить и посмеяться, но это совершенно не мешает изучать новый материал. Игорь Леонидович всегда умеет оживить «скучные» темы, проводит самые интересные занятия.

Анатомия – одна из древнейших естественных наук. Будучи биологической дисциплиной, анатомия человека представляет одну из основ медицины. Необходимость анатомических знаний для врачей подчеркивалась во все времена, основоположник научной анатомии Андреас Везалий говорил об анатомии как о «пьедестале и основании врачебного искусства». От того, как мы усвоим этот важнейший предмет, зависит наше будущее в медицине.

Мы уверены, что все студенты, когда-либо учившиеся у Игоря Леонидовича, любят и уважают этого замечательного, искреннего человека. И мы очень рады, что на нашем жизненном пути встретился именно такой учитель.

Оля Загора, студентка (III медицинский факультет)

ЛИТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

У кожного з нас є в житті Вчитель у найвищому розумінні цього слова: мудрий порадинок, суворий наставник, лагідний помічник. Поетові Володимирі Сосюрі пощастило – у його житті був учитель, що завоював повагу й ширю любов своїх учнів. Йому присвятив поет свого вірша через багато років після закінчення школи. Вдячний учень пам'ятає найдрібніші й найпростіші деталі його зовнішності. І це не випадково: учитель-наставник став рідною, близькою людиною. Особливої довірливості, інтимності віршу надає його форма – звертання до вчителя. Це неначе сповідь, звіт дорослої людини. Автор стверджує, що праця вчителя не була марною, він залишив глибокий слід у душах своїх вихованців.

Учитель мій! Як ми тебе любили,
як слухали тебе в полоні юних мрій!
У пам'яті моєї тримає рокив сила
твій тихий карий зір і кашель твій сухий.
Ти нас повів закохано і сміло
в незнаний світ, чудесних повний чар.
В твоїх словах, що ми в серцях лишили,
пізнали ми любові й дружби жар.
Закопи вод, вітри, і хмар, і світла
одкрились нам у ті далекі дні.
З тобою наша молодість розквітла
і наших дум пориви огняні.
Як гарно нам в фантазії просторах
було блукать, все чарувало нас.
Звучав наш сміх в широких коридорах
під час перерв у той далекий час.
Твій добрий зір в моїй уяві лине...
Чи сніг летів, чи квітнув теплий май,
ти вчив любити подвиги людини,
красу труда й безсмертний рідний край.
Ось ти ідеш повільно ходою

і слухаєш, як день шумить життям,
а ми, малі, вітаємось з тобою,
і тепло так всміхаєшся ти нам.
Урок останній. Сонце над землею
сіяло нам. Ми радісні були.
І у життя тепло душі твоєї
ми крізь вітри й негоди понесли.
Василь Мефодич, по тобі в скорботі
з нас не один заплакав і зітхнув,
коли в далекій рідній Третій Роті
на цвинтарі навки ти заснув.
І хай з тих днів згубили лік ми рокам,
завжди, завжди, як сонячний салют,
для нас сіяє подвигом високим
твій благородний, безкорисний труд.

В. Сосюра, 1956

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки О.В. Самолисова та С.А. Унковська.

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ ВЧИТЕЛІ!

Ми хочем поклонитись вчителям
За їх терпіння і нелегку працю,
За розуміння, досвід і тепло,
Яке ми відчуваєм повсякчасно.
Спасибі вам за те зерно,
Яке весь час ви засівали,
Спасибі вам за те добро,
Яке ви в юні душі закладали.
Спасибі, дорогі учителі,
Що ви навчаєте життю радіти.
Спасибі, що вчите у світі жити,
Студентську дружбу свято берегти.
Вітаєм, дорогі учителі!
Добробуту, достатку, щастя, миру!
Ви назавжди у нашому житті,
Цінніші, наші вічні вчителі!

Тетяна Кулик,

II медичний факультет, I курс, 22 гр.

ДОРОГОЮ ЗНАНЬ

Уже багато десятиліть поспіль милозвучним шелестом вітає жовтень усіх працівників освіти. День вчителя – свято не тільки нинішніх педагогів чи тих, хто вже перебуває на відпочинку, а всіх нас – тих, хто колись навчався і йшов у великий світ, озброєний знаннями, готовий до дорослого життя завдяки прекрасним людям – нашим учителям. У житті своїх учнів вони назавжди посіли місце поряд із найдорожчими людьми – батьками, дітьми, друзями...

Харківська медична школа добре відома своїми видатними педагогами. І в цей день ми схилиємо голови перед людьми, що проклали нам дорогу знань, серед них відомий фізіолог В.Я. Данилевський – один із засновників фізіології праці та ендокринології, заслужений гістолог Б.В. Альошин, який створив наукову школу для вивчення проблем ендокринної системи, біохімік О.В. Палладін – засновник інституту біохімії, який зараз носить його ім'я; М.С. Бокаріус – засновник криміналістичного напрямку в судовій медицині, невропатолог О.М. Гринштейн та патологоанатом М.Ф. Мельніков-Разведенков, мікробіолог М.М. Цеховицер, фармаколог О.І. Черкес, гігієніст О.М. Марзеев, стоматолог Ю.М. Гофунг та багато інших учених, які віддано служили обраній справі.

«Ті, у кого ми вчимося, правильно називаються нашими вчителями, але не кожен, хто навчає нас, заслуговує на це ім'я», – писав Йоганн Вольфганг Гьоте. Сьогодні студенти Харківського національного медичного університету мають змогу переймати знання у найдосвідченіших педагогів – наймудріших людей. Тож, шановні викладачі, прийміть нашу вдячність за самовіддану працю, невтомний творчий пошук, добро і щедрість душі. Щиро бажаємо міцного здоров'я вам і вашим родинам, великих творчих успіхів, невичерпної наснаги та оптимізму. Хай доля вам посміхається, а освітянська нива дарує щедрі врожаї.

Оля Загора, студентка

ВІТАЄМО!

**Співробітниками ХНМУ
одержано патенти на такі
винаходи та корисні моделі:**

1. Спосіб лікування хворих на цистит. Автори: **В.М. Лісовий, І.А. Гарагатий, С.В. Андреев, А.І. Гарагатий.**
2. Спосіб оцінки ефективності антигіпертензивної дії олімесартану в комбінації з індапамідом у хворих з артеріальною гіпертензією, що перебігає на фоні ожиріння. Автори: **О.М. Біловол, В.В. Школьник.**
3. Спосіб діагностики наростання інсуліно-резистентності та ризику розвитку судинних ускладнень у хворих з різними компонентами метаболічного синдрому. Автори: **О.М. Біловол, В.В. Школьник, Ю.М. Шапошникова, В.Д. Немцова, Н.М. Железнякова.**
4. Спосіб ранньої діагностики ремодельовування міокарда у хворих на гіпертонічну хворобу у поєднанні з цукровим діабетом. Автори: **В.В. Школьник, Є.О. Болокадзе, Ю.М. Шапошникова, В.Д. Немцова, Н.М. Железнякова.**
5. Термоізолююча медична пов'язка. Автори: **В.В. Бойко, Ю.І. Ісаєв, А.М. Литовченко, О.В. Шаповал, О.Ю. Литовченко, О.С. Проценко.**
6. Спосіб оцінки якості життя у підлітків з простим ожирінням. Автори: **Г.С. Сенаторова, Т.В. Чайченко, Н.В. Георгієвська.**
7. Спосіб ранньої діагностики діабетичної нефропатії у дітей, хворих на цукровий діабет 1 типу. Автори: **К.Г. Муратова, Г.С. Сенаторова.**
8. Спосіб діагностики стадій вертебробазиллярної судинної недостатності. Автори: **Н.О. Некрасова, І.А. Григорова, І.Р. Скрипченко.**
9. Спосіб лікування проліферативної вітреоретинопатії при травмах очного яблука в ранньому післятравматичному періоді. Автори: **П.А. Бездітко, Л.І. Левченко.**
10. Спосіб діагностики хронічного легеневого серця у хворих на хронічне обструктивне захворювання легень. Автори: **О.О. Калмиков, І.Ф. Костюк.**
11. Спосіб діагностики хронічного обструктивного захворювання легень у хворих на артеріальну гіпертензію, асоційовану з підвищеною масою тіла. Автори: **К.О. Ситник, О.М. Ковальова, В.І. Смирнова.**
12. Спосіб хірургічного лікування післяопераційних і рецидивних вентральних гриж. Автори: **О.О. Брек, Р.С. Шевченко, Д.В. Черепов, О.П. Брек, Ю.П. Гніденко, М.А. Селезньов.**
13. Спосіб хірургічного лікування гігантських післяопераційних і рецидивних вентральних гриж. Автори: **О.О. Брек, Р.С. Шевченко, Д.В. Черепов, О.П. Брек, Ю.П. Гніденко, М.А. Селезньов.**
14. Спосіб лікування мультирезистентного туберкульозу легень. Автори: **О.С. Шевченко, Д.О. Бутов, М.М. Пітенько, Г.Л. Степаненко, О.І. Чопорова, Н.М. Боровок, С.О. Смирнов.**
15. Спосіб оцінки ефективності лікування хворих на рецидив туберкульозу легень. Автори: **М.М. Кружко, Д.О. Бутов, О.М. Старкова.**
16. Спосіб лікування карієсу зубів та його ускладнень. Автори: **Г.Г. Гришанін, Д.В. Петруша, Є.М. Рябоконт, А.О. Нестеренко.**
17. Спосіб оцінки морфологічних особливостей щитоподібної залози. Автори: **С.О. Шерстюк, І.В. Сорокіна.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

З 1 по 30 листопада в Україні відбудуться такі з'їзди, конгреси, симпозиуми та науково-практичні конференції:

1. **З'їзд** Українського товариства клінічної лабораторної діагностики «Сучасні методи лабораторної діагностики для внутрішніх та інфекційних хвороб» (7-9 листопада, м.Київ).
2. Науковий **симпозиум** з міжнародною участю «Проблеми та перспективи розвитку допомоги новонародженим» (15-16 листопада, м.Харків).
3. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Рідкісні («сирітські») спадкові хвороби» (20-21 листопада, м.Харків).
4. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Інтенсивна терапія та сучасні інформаційні технології» (22-23 листопада, м.Київ).
5. Науково-практична **конференція** з міжнародною участю «Менопауза, андропауза та захорювання кістково-м'язової системи» (1 листопада, м.Чернігів).
6. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання невідкладної і відновної медицини» (1-2 листопада, м.Донецьк).
7. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Ендокринна патологія у віковому аспекті» (1-2 листопада, м.Харків).
8. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Академія інсульту» (1-2 листопада, м.Київ).
9. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вища освіта в медсестринстві: проблеми і перспективи» (1-2 листопада, м.Житомир).
10. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інформатизація реабілітаційного процесу» (7 листопада, Донецька обл., м.Костянтинівка).
11. Науково-практична конференція «Актуальні питання фізіології, патології та організації медичного забезпечення дітей шкільного віку та підлітків» (7-8 листопада, м.Харків).
12. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Здоров'я працюючих» (8-9 листопада, м.Донецьк).
13. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання надання паліативної та хоспісної допомоги в Україні» (8-9 листопада, м.Київ).
14. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасна дентальна імплантація» (8-9 листопада, м.Одеса).
15. Науково-практична конференція «Актуальні питання сімейної медицини» (14 листопада, м.Житомир).
16. Науково-практична конференція «Актуальні питання клінічної медицини (для молодих вчених)» (15 листопада, м.Запоріжжя).
17. Науково-практична конференція «Перспективи імунотерапевтичної терапії при бронхолегеневій патології» (15 листопада, м.Київ).
18. Науково-практична конференція «Актуальні проблеми клінічної та фундаментальної медицини» (англійською мовою) (для молодих вчених та студентів) (15-16 листопада, м.Луганськ).
19. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Фармацевтичне і медичне право України (фармацевтичне і медичне законодавство, судова

фармація, доказова фармація) (15-16 листопада, м.Харків).

20. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання клінічної ендокринології та ендокринної хірургії» (15-16 листопада, м.Київ).

21. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Мультидисциплінарні ендосудові втручання» (15-16 листопада, м.Київ).

22. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Дні гастроентерології в Києві» (15-16 листопада, м.Київ).

23. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми акушерської ендокринології та перинатології» (16 листопада, м.Київ).

24. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інтеграція народної та нетрадиційної медицини в первинну медико-санітарну допомогу» (21-22 листопада, м.Київ).

25. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Патологія слизових оболонок у жінок» (22-23 листопада, м.Київ).

26. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні інфекційні захворювання. Клініка, діагностика, лікування та профілактика» (22-23 листопада, м.Київ).

27. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання діагностики і лікування рухових порушень (захворювання нервової системи з порушеннями рухів)» (22-23 листопада, м.Одеса).

28. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Медична наука в практику охорони здоров'я» (для молодих вчених) (23 листопада, м.Полтава).

29. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Серце та мозок» (26-27 листопада, АР Крим, м.Севастополь).

30. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Впровадження новітніх розробок в галузі ортопедії та травматології в практику охорони здоров'я» (28-29 листопада, м.Київ).

31. Науково-практична конференція «Актуальні питання діагностики та лікування мультирезистентного туберкульозу, міжнародні підходи та національний досвід» (28-29 листопада, м.Київ).

32. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Рани й виразки, ранова інфекція, стопа діабетика. Пластика та електрозварювання живих тканин» (29-30 листопада, м.Київ).

33. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання терапевтичної стоматології», присвячена пам'яті професора П.Т.Максименка (29-30 листопада, м.Полтава).

34. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інноваційні технології профілактики та лікування артеріальної гіпертензії в амбулаторно-поліклінічній практиці» (29-30 листопада, м.Київ).

35. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Епідеміологія, імунотерапевтика, діагностика, лікування хламідіозу та TORCH-інфекцій» (29-30 листопада, м.Київ).

ВПРОВАДЖЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ВИДАЧІ ДОКУМЕНТІВ

Наукова бібліотека впроваджує новітні технології та проводить роботу з метою створення сучасного, оптимально організованого інформаційно-бібліотечного середовища університету. Для цього зроблено черговий важливий крок – бібліотека вступила у завершальний етап повного циклу автоматизації своєї роботи.

Одним із найважливіших процесів є автоматизована видача документів. Навесні ми розпочали поступову підготовку фонду – тобто ідентифікації документу шляхом зчитування штрих-коду. Для цього кожному документу присвоюється персональний штрих-код, дані вносяться до електронного каталогу.

Першим пунктом впровадження автоматизованої книговидачі було обрано абонемент з читальним залом для студентів, які здобувають освіту англійською мовою. Фонд певним чином оброблено, створена автоматизована база даних користувачів цього пункту обслуговування, всі користувачі отримали нові ламіновані читацькі квитки зі штрих-кодом.

З 1 вересня розпочалася автоматизована книговидача. Якщо порівняти показники за 1-й місяць минулого навчального року, то побачимо таке: всього відвідувань – 869, видано літератури – 3 708 примірників. Цього ж року: відвідувань – 1 426, видано літератури – 7 646 примірників. Тобто студенти відчули переваги роботи абонементу й автоматизованої книговидачі, окрім того, слід зауважити, що кількість виданої літератури в комплектах на одного студента зросла в середньому вдвічі.

У наступному навчальному році ми плануємо впровадити автоматизовану книговидачу молодшим курсам, які здобувають освіту українською та російською мовами. Зараз бібліотека проводить підготовчу роботу, тож ми плануємо звернутися до всіх студентів з проханням поступово повертати навчальну літературу для необхідної технічної обробки із заміною на вже оброблену штрих-кодами.

Слідкуйте за нашою інформацією на web-сайті бібліотеки <http://libr.knmu.kharkov.ua/>, на дошках оголошень біля деканатів та інформаційних стендах у корпусах університету.

Наталія Гасва, учений секретар Наукової бібліотеки

ПРОБЛЕМЫ ИНФОРМАЦИОННОЙ КУЛЬТУРЫ

В наше время практически у каждого студента есть возможность свободно получать и использовать информацию, которую предоставляет ему мировая сеть. Главная проблема заключается в авторитетности и актуальности этой информации, ведь самые известные среди студентов источники, к сожалению, те, куда информацию может «залить» каждый желающий.

В нашем университете был проведен опрос среди студентов, молодых ученых и врачей-интернов с целью исследования особенностей использования электронных ресурсов, баз данных и технических средств доступа к ним. В общей сумме было опрошено 359 человек, из которых студентов III курса – 91, VI курса – 72, врачей-интернов – 47, молодых ученых – 149. Анализ показал, что опрошиваемые, а особенно студенты, часто пользуются интернет-ресурсами. Когда их попросили выбрать среди авторитетных источников те, которыми они пользуются чаще, результат оказался шокирующим: большая часть опрошиваемых ответила, что вообще не пользуются этими источниками и даже не знают об их существовании. Вместо этого студенты пользуются информацией первых полос, которую выдают им известные поисковики.

Наш университет предоставляет студентам возможность свободного доступа к учебным материалам на сайте Научной библиотеки ХНМУ, для этого в адресной строке любого интернет-браузера нужно ввести адрес: <http://libr.knmu.kharkov.ua/>. Но несмотря на доступность информации, согласно результатам опроса большая часть студентов либо не находит времени на поиск материалов, либо ссылается на нестабильную работу интернета у себя дома, либо попросту в данной информации не нуждается.

Подводя итог, хочется отметить, что на основе данного опроса выявлено следующее: большинство студентов для доступа в Интернет использует отнюдь не персональные компьютеры, а портативные гаджеты, которым для этого необходимо беспроводное Wi-Fi-соединение. Поскольку на территории университета данное соединение защищено паролем, студенты чаще всего не задаются вопросом, как же его получить. Для этого следует написать заявление на имя декана вашего факультета, форму которого можно получить в зале электронной информации библиотеки (УЛК, 2-й этаж), там же вам предоставят логин и пароль, кроме того – работа в этом зале не требует пароля доступа.

Удачи, дорогие охотники за информацией, и помните: кто ищет – тот всегда найдет!

Марк Адамский, студент

АФОРИЗМЫ

УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКИ

- Кого Боги хотят покарать, того они делают педагогом. (NN)
- Цель обучения – научиться обходиться без учителя. *Элберт Хаббард*
- Университетский преподаватель – это человек, разговаривающий в чужих снах. *Уистен Хью Оден*
- При изучении наук примеры полезнее правил. *Исаак Ньютон*
- Чтобы быть хорошим преподавателем, нужно любить то, что преподаешь, и любить тех, кому преподаешь. *Василий Ключевский*
- Для ученика, жаждущего знаний, не грех возразить учителю, чтобы тот полнее излагал и доказывал истину. *Бальтасар Грасиан*
- Нужно много учиться, чтобы немного знать. *Шарль Монтескье*
- Учить самого себя – благородное дело, но еще более благородное – учить других; к стати, последнее куда легче. *Марк Твен*
- Вечно учиться; но не вечно получать уроки. *Григорий Ландау*

Из книги «Азбука афоризмов от А до Я» А.Н. Туренко

НУЖЕН ЛИ СТУДЕНТУ ДРЕСС-КОД?

Пожалуй, сегодня мало кто поспорит с утверждением, что внешний вид человека может произвести как благоприятное, так и неблагоприятное впечатление. Самостоятельное создание образа может не достичь желаемого эффекта и изрядно подпортить имидж. Поэтому в деловых кругах, где корпоративная культура и корпоративная этика не просто декларируются, но и являются неременным условием развития бизнеса, разрабатывается дресс-код.

Дресс-код — это свод правил и рекомендаций о том, как сотрудникам представительских профессий следует выглядеть в конкретных ситуациях делового общения. Дресс-код — это не униформа, он не исключает проявления индивидуальности в одежде и не препятствует творческому отноше-

нию к своей внешности. Это всего лишь «законы жанра», которые существуют в любом виде творческой деятельности (Георгий Монахов).

Многочисленные указы и постановления, строго устанавливавшие форму костюма и вид украшений, существовали издревле у всех народов. Например, в начале 80-х годов XVIII в. Екатерина II издала указ «О назначении в какие праздники какое платье носить особам обоего пола, имеющим проезд ко двору».

В свете вышеизложенного возникает вопрос о существовании студенческого дресс-кода — нужен ли он современному студенту, не станет ли такая идея в наших реалиях утопической и не ограничит ли стремление молодежи к самовыражению и созданию своего стиля.

ДУМКА СТУДЕНТА

Я вважаю, що студенту обов'язково потрібен дресс-код незалежно від того, де він навчається: в юридичній академії, в медичному університеті, в політехнічному інституті. У студента повинна бути чітка форма одягу. На мою думку, треба впровадити для кожного вищого навчального закладу свій стиль одягу. Він обов'язково повинен бути діловим, офіційним. Наприклад, у Великій Британії в престижних вишах існує єдиний стиль одягу для кожного окремого університету. Одразу видно статус, місце, рейтинг цього університету серед інших. Я б хотів, щоб у нашому університеті ввели таке правило, щоб усі приходили на заняття в офіційному одязі, а не так, як зараз, хто в чому! Насправді я здивований, що немає чіткого стилю нашого університету!

Геннадій Писаренко

Я вважаю, що головна форма студента-медика — це медичний халат, який повинен бути охайним. Щодо звичайного повсякденного одягу, то він має бути в міру яскравим, стриманим. Як на мене, приходити в університет у пляжних шортах або в чомусь подібному — це демонструвати свій низький рівень культури й вихованості. Яскраву особистість не обов'язково проявляти, одягаючи «клоунське вбрання».

Студент I курсу

Я вважаю, що дресс-код — обов'язкова частина навчального процесу. Ділова форма стимулює студентів до навчання. Одяг — це обличчя студента. Класична форма вказує на серйозні наміри, інтелігентність, розум та вихованість людини. Студент вищого навчального закладу, а саме Харківського національного медичного університету, повинен бути прикладом для інших, щоб ним пишалися батьки.

Аліна Голованова

Освічена людина має знати, що для кожної окремої ситуації є доречним різний стиль одягу. В університеті також є певні правила, які стосуються зовнішнього вигляду. Деякі студенти одягаються, як їм заманеться, однак, я вважаю, ніякі заборони чи обмеження не допоможуть у цьому. Доки людина, а в нашому випадку доросла, не зрозуміє всієї сутності проблеми, вона буде й надалі дотримуватися своєї

поведінки. Тому треба виховувати свідомість і почуття гідності в студентів.

Валерія Дубовик

Я вважаю, що студенту потрібен дресс-код. По-перше, як відомо, студенти — це обличчя університету, а тому їх зовнішній вигляд — це один із основних атрибутів формування загальної думки про студента й про університет у цілому. По-друге, дресс-код надає змогу сконцентрувати увагу студентів не на зовнішньому вигляді певного студента, який одягається за своїм неординарним стилем, а на саме навчання.

Студент I курсу

Я вважаю, що студентський дресс-код — це дуже суворе впровадження. У наш час, коли кожен має можливість самовираження, може бути не схожим на основну масу людей, змусувати студентів одягатися однаково якось навіть жорстоко. Однак зовсім не зважати на правила та норми в зовнішньому вигляді не можна. Університет — це храм науки, а пляжне вбрання не підходить для навчання.

Студент I курсу

Університет — це такий навчальний заклад, в якому навчаються та працюють люди з високим рівнем культури й виховання та завжди дотримуються правил етикету. А головний принцип цих правил полягає в тому, щоб людина своєю поведінкою, розмовою, манерою одягатися залишала тільки гарні враження. Тому, звичайно, набагато приємніше бачити перед собою добре вдягнену людину. Не обов'язково дотримуватися строгої форми, як це було в школі, але виглядати охайно мусить кожний студент.

Студент I курсу

Так, я вважаю, що дресс-код потрібен, як медична форма (халат, шапочка), так і стриманий зовнішній вигляд, але, на мою думку, важливішим є медичний одяг. Він має бути чистим, випрасуваним, без плям, адже до лікаря приходять пацієнти, які в першу чергу звертають увагу на зовнішній вигляд: униформу, зачіску, руки. Взагалі, я вважаю, що охайно одягнений лікар повинен бути перш за все професіоналом своєї справи!

Владислава Чех

ФАКТЫ В ТЕМУ

В РОССИЙСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ ВВЕДЕН ДРЕСС-КОД

В Липецком гостехуниверситете распоряжением ректора введен строгий запрет на появление в зданиях вуза студентов и абитуриентов в пляжной одежде и обуви, в шортах, с чрезмерными декольте у девушек и в «другой одежде, не соответствующей эстетическим нормам высшего учебного заведения».

В распоряжении ректора прямо говорится, что обучающиеся и абитуриенты, чей внешний вид не будет соответствовать требованиям (деловой стиль), могут быть «не допущены в университет, отстранены от занятий, а также представлены к дисциплинарным взысканиям».

В управлении пояснили, что ограничения во внешнем виде обучающихся и абитуриентов в летний период установлены из эстетических соображений, так как в храм науки нужно приходиться в «строгой, аккуратной и сдержанной одежде».

ДЛЯ СТУДЕНТОВ ОКСФОРДА СМЯГЧИЛИ
ПРАВИЛА ДРЕСС-КОДА

С недавнего времени в знаменитом британском университете Оксфорд отменили ограничения на форму учащихся. Ранее действовали строгие рамки, которые следовало соблюдать неукоснительно. Мужчины обязаны были носить костюмы темного цвета, такие же носки и туфли, а также галстуки. Для женщин официальная форма была в виде темного костюма (с юбкой или брюками), колготок, а также белых блузок.

Учитывая постоянные протесты представителей сексуальных меньшинств, которые заявляли, что не могут нормально учиться (по их словам, ходить в обычной одежде – это жуткий стресс), руководство учебного заведения пошло им навстречу и смягчило правила. Теперь разрешается приходить на занятия в одежде, свойственной противоположному полу – парням в юбках, а девушкам в мужских нарядах.

По словам руководства Оксфорда, одного из самых престижных вузов мира, устав этого учебного заведения претерпит изменения в сторону большей толерантности. Так, в университете отменяют обязательное правило, согласно которому ученики носили форму в соответствии с их полом, сообщают зарубежные СМИ. Студентам же позволят ходить на занятия в юбках и чулках, а не только в темных костюмах и белоснежных галстуках-бабочках.

Как пояснили в Оксфорде, смягчение правил стало уступкой трансгендерным сообществам – молодым людям, которые изменили пол или предпочитают одежду противоположного пола. Раньше для того, чтобы нарушить университетский дресс-код, нужно было получить специальное разрешение у надзирателей. В противном случае нарушителей сурово наказывали.

Университет предоставляет своим студентам широкие возможности для самовыражения, в том числе и внешнего, никто не станет вводить учебную форму или жесткие запреты. Однако, переступая порог высшего учебного заведения, следует помнить, куда и зачем вы пришли, и с уважением относиться к себе и другим людям.

ЗАНИМАТЕЛЬНЫЙ
ЭТИКЕТ

или какие нарушения этикета считаются противозаконными

Если вы будете сморкаться в галстук, ничего кроме общественного порицания вам не грозит. Но некоторые нарушения этикета могут быть признаны как противозаконные. Дэвид Кромби (David Crombie), мировой судья судейской коллегии Салисбери в Уилтшире (Великобритания), сделал подборку законов, которые могут показаться нелепыми, жестокими или глупыми, но они продолжают действовать, и за их нарушение вас ожидает наказание.

Калифорния

Женщины, одетые в домашний халат, не имеют права управлять транспортом.

Джольет (Иллинойс)

Женщину могут арестовать за то, что она примеряет в магазине более шести платьев за один раз.

Сент-Круа (Висконсин)

Женщинам запрещается носить одежду красного цвета в общественных местах.

Таиланд

Вам придется заплатить штраф, сумма которого составляет 600 долларов США, если вас задержат за то, что вы выбросили жевательную резинку на тротуар. Если у вас не окажется денег для того, чтобы заплатить штраф, вас могут посадить в тюрьму.

Наступать на любые монеты и банкноты национальной валюты является правонарушением.

Портленд (Мэн)

У человека, идущего по улице, шнурки должны быть завязаны.

Мэн

Домовладельцы могут быть оштрафованы в случае, если они не снимут рождественские украшения до 14 января.

Калгари

Противозаконно играть в снежки без разрешения со стороны городского совета.

Натома (Канзас)

Противозаконно практиковаться в метании ножей, используя в качестве мишени мужчин, одетых в костюмы в полоску.

Клинтон-каунти (Огайо)

Человек, прислонившийся к общественному зданию, может быть подвергнут штрафу.

ВІТАЄМО!

ЮВІЛЕЙ ВЧИТЕЛЯ

7 вересня на базі КЗОЗ Обласної дитячої клінічної лікарні №1 відбулася ювілейна конференція, присвячена 80-річчю з дня народження та 50-річчю трудової діяльності професора кафедри пропедевтики педіатрії №2, доктора медичних наук Анатолія Івановича Кожем'яки.

Від імені ректора ювіляра привітав проректор з науково-педагогічної роботи професор І.В. Летік, який оголосив наказ ректора про нагородження А.І. Кожем'яки почесною грамотою ХНМУ.

Ювіляра привітали декан V медичного факультету з навчання іноземних студентів Д.В. Маракшин, головний педіатр Головного управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації С.В. Дриль, заступник директора Департаменту охорони здоров'я Харківської міської ради, начальник управління організації допомоги дітям та жінкам М.А. Голубова, голова Харківської асоціації педіатрів, зав. кафедри педіатрії №1 та неонатології професор Г.С. Сенаторова, зав. кафедри педіатрії №2 професор Ю.В. Одинець, зав. кафедри пропедевтики педіатрії №1 професор Т.В. Фролова, зав. кафедри дитячих інфекційних хвороб професор С.В. Кузнецов, зав. кафедри пропедевтики педіатрії №2 В.А. Клименко, заступник голови Обласної організації профспілок медичних працівників О.В. Чепурнова, голова профспілки ХНМУ Л.П. Ющенко, численні гості та учні.

Один із учнів професора А.І. Кожем'яки – професор Е.Т. Дадамбаєв особисто прибув привітати свого вчителя з далекого Казахстану. Еділ Тайтулеуович оголосив наказ ректора Семипалатинського медичного університету щодо присвоєння Анатолію Івановичу звання почесного професора зазначеного вище університету та подарував йому чапан (урочистий одяг для членів вченої ради в Казахстані).

Анатолій Іванович отримав багато телеграм від учнів та колег з різних куточків України, Росії, Молдови, Німеччини, Саудівської Аравії та Бангладеш, які також були оголошені на конференції.

ДОВІДКА

- Протягом 35 років очолював дослідження на кафедрі дитячих хвороб Харківського медичного університету. Колективом кафедри розроблялись питання імунології, алергології, неонатології.
- Є автором понад 200 наукових праць. Під його керівництвом підготовлено 4 доктори та 27 кандидатів наук.

ЮВІЛЯР

ВІД АСПІРАНТА ДО ПРОФЕСОРА

Виповнилося 80 років з дня народження та 50 років практичної, наукової, громадської діяльності відомого лікаря та вченого, одного з видатних діячів Харківської педіатричної школи, доктора медичних наук професора Анатолія Івановича Кожем'яки. Свій надзвичайний плідний життєвий шлях Анатолій Іванович торував лише власними здібностями та невтомною працею.

А.І. Кожем'яка народився 6 вересня 1932 р. у родині селянина – мешканця села Шовкунівка Луганської області. Мріючи про професію лікаря з дитинства, після закінчення школи в 1946 р. вступив до Старобільської акушерсько-фельдшерської школи, яку закінчив з відзнакою. Саме в цій медичній школі Анатолій Іванович засвоїв ази медицини й переконався, що лікарська доля (така важка й щаслива одночасно) – це його призначення. Прагнучи удосконалити знання в галузі медицини, у 1949 р. вступив на педіатричний факультет Харківського медичного інституту. Після закінчення інституту молодий фахівець був направлений як лікар-педіатр на шахту «Ніканор» Луганської області, де він разом з дружиною (теж лікарем) працював протягом трьох років.

Отримавши певний практичний досвід, маючи аналітичні здібності, прагнучи подальшого удосконалення та наукової праці, Анатолій Іванович у 1958 р. вступив до аспірантури на кафедру дитячих хвороб Харківського медичного інституту. І до сьогодні (протягом 54 років!) він працює на тій же кафедрі, пройшовши шлях від аспіранта до професора, керівника, завідувача кафедри. Його вчителями були чл. -кор. АМН СРСР професор В.А. Білоусов та професор Г.І. Тець. Анатолій Іванович успішно захистив у 1963 р. кандидатську дисертацію, а у 1967 р. у 35-річному віці йому доручили очолити кафедру дитячих хвороб Харківського медичного інституту. У 1973 р. Анатолій Іванович захистив докторську дисертацію. Він керував кафедрою протягом 35 років (з 1967 по 2002 рік), йому вдалося створити діючий, активний колектив однодумців. Завдяки його зусиллям у 1976 р. була створена міська дитяча клінічна лікарня №7, пізніше реорганізована в Обласну дитячу клінічну лікарню №1 м. Харкова.

А.І. Кожем'яка – ініціатор організації першого в Україні Міжрегіонального дитячого імунологічного центру, дитячої алергологічної служби на Харківщині, засновник першого в області дитячого алергологічного відділення, на базі якого зараз створено алергоцентр. Сьогодні Анатолій Іванович працює професором кафедри і передає молоді свій безцінний науковий та практичний досвід.

Анатолій Іванович – не «кабінетний» вчений, а перш за все практик, Лікар з

великої літери. Першочергову увагу в роботі він завжди приділяє хворому. Кожен його робочий день починається з лікарської «п'ятихвилинки», де аналізуються історії хвороб усіх хворих, що потрапили протягом доби до лікарні (це від 10 до 50 хворих кожного дня!) – оцінюється адекватність та рівень медичної допомоги кожному хворому. Потім Анатолій Іванович прямує

до реанімаційного відділення лікарні (їх два: одне – для новонароджених, інше – для дітей віком після 1 місяця), де проходять лікування найбільш тяжкі хворі. Уважний, вдумливий, досвідчений консультант не тільки допоможе розібратися з діагностично складним випадком, але й підбере для практичного лікаря зі своєї наукової бібліотеки відповідну літературу. Багато хворих своїм одужанням зобов'язані саме йому, а ще більше навіть не знають, що саме Анатолій Іванович встановив вірний діагноз, призначив правильне лікування їхньої дитини, бо професор як скромна людина далекий від зовнішніх ефектів, ніколи не афішує своєї ролі у вирішенні долі дитини. Він постійно працює над удосконаленням рівня медичної допомоги в лікарні, проводить клінічні обходи та клініко-анатомічні конференції.

Професор Кожем'яка – талановитий педагог, його лекції завжди змістовні й сучасні. Усі наші студенти добре пам'ятають питання, висвітлені професором на лекції, бо він не тільки розповідає, але й дуже артистично ілюструє, що таке круп або як кашляє хворий на кашлюк.

Анатолій Іванович – дуже цікава людина з різноманітними захопленнями. Він вільно володіє французькою мовою. З інститутських років Анатолій Іванович закохався в гори – займався альпінізмом. Протягом останніх років він не бере участі у сходженнях на вершини, але продовжує кожного року кататися на гірських лижах у Карпатах. Анатолій Іванович гарно танцює, бо в студентські роки займався в гуртку народного танцю. Професор захоплюється садівництвом – він вирощує чарівні овочі та фрукти, на його ділянці з ранньої весни до пізньої осені цвітуть різноманітні квіти, які він завжди щиро дарує жінкам кафедри. Анатолій Іванович залишається простою, щирою, доброзичливою людиною, з якою завжди приємно спілкуватися.

Колектив кафедри пропедевтики педіатрії №2 Харківського національного медичного університету та співробітники КЗОЗ Харківської обласної дитячої клінічної лікарні №1 вітають Лікаря, Вчителя, Людину Анатолія Івановича Кожем'яку з ювілеєм та висловлюють свою щирю подяку й любов.

ВЫДАЮЩИЕСЯ ХАРЬКОВЧАНЕ

ХАРЬКОВСКАЯ СЕМЬЯ КСЕНИИ АЛЕКСАНДРОВНЫ ИЛИАДИ

Среди харьковских медиков, оказывавших медицинскую помощь населению Харькова в тяжелые годы немецкой оккупации, помогавших тем, кто остался для подпольной работы, нельзя не назвать врача-фтизиатра **Ксению Александровну Илиади**.

Родилась К.А. Илиади в Бессарабии (ныне Молдова) в далеком 1895 г. в семье, где было 16 детей. Многодетной семье помогали родственники, маленькую Ксюшу забрала к себе бабушка, жившая в Кишиневе. Здесь девочка посещала церковно-приходскую школу, затем закончила гимназию, в которой училась на средства греческого общества Чуфли. Это было время первой мировой войны. Она работала преподавателем рабочим, но желание учиться, получить профессию врача не оставляло девушку, и в 1917 г. она переехала из Бессарабии в Харьков. Обратило внимание на нее не смогла, так как в январе 1918 г. Бессарабия была оккупирована Румынией. Таким образом, судьба разлучила К.А. Илиади с родителями на целых два десятилетия. В Харькове она пережила революцию, гражданскую войну, во время которой работала добровольно сестрой-волонтеркой в инфекционных красноармейских госпиталях. В 1928 г., после окончания Харьковского медицинского института, осуществилась ее мечта: она стала врачом-фтизиатром.

В 20-30-е гг. XX века одним из самых распространенных заболеваний был туберкулез, потому работа врача-фтизиатра была крайне важна и, конечно, связана с риском. К.А. Илиади работала в разных туберкулезных диспансерах, но больше всего – во 2-м тубдиспансере, где она и встретила войну.

Незадолго до ее начала, в 1940 г., Бессарабия вошла в состав СССР и Ксения Александровна смогла забрать к себе престарелых родителей. Они были тяжело больны, и Ксения не смогла эвакуироваться и осталась вместе с родителями в оккупированном Харькове, где они и умерли в период 1942–1943 гг.

В Харькове был установлен жестокий оккупационный режим, смертельная опасность вошла в каждый дом, подстерегала каждого жителя. Позже, уже после войны, К.А. Илиади писала: «Внимая всем ужасам фашистского разгула, видя страдания людей, слезы бедных матерей – разве можно было быть пассивным зрителем? Как можно было не откликнуться на людское горе? Не спасти молодёжь от угона в фашистский стан, не помогать советским людям – это означало бы помогать гитлеровскому зверю, а значит, быть предателем Родины».

И Ксения Александровна, работая в

тубдиспансере, с риском для жизни спасала молодых людей от угона в Германию, выдавая им фиктивные справки о наличии открытой формы туберкулеза, лечила изувеченных, раненых, тяжело больных. Для большей убедительности она делала мнимым большим пневмококк легких, писала справки на немецком языке, который знала в совершенстве, понимая, что оккупационные власти им больше верят. Таким образом она спасла от угона в Германию десятки человек, в том числе А.Н. Новицкого, ставшего после войны врачом-хирургом, В.Л. Иваненко, А.П. Бондарь и многих других. Жизнь обязан был К.А. Илиади Н.С. Бакшеев, харьковский врач-гинеколог, в дальнейшем член-корреспондент АМН СССР, главный акушер-гинеколог Министерства здравоохранения УССР в 1959–1974 гг. После войны он рассказывал о Ксении Александровне: «Она снабдила меня документами, которые дали возможность сохранить дом, в котором я жил, от заселения немцами, так как немцы боялись заходить в дома, где жили туберкулезные больные. Таким образом, я имел возможность укрывать партизан и подпольщиков, лечить раненых. Ксения Александровна спасла жизнь сотням советских людей, рискуя своей жизнью, ведь она оказывала помощь не только больным, но и подпольным работникам. А ведь только за одного из них она могла быть повешена».

После освобождения г. Харькова от фашистов К.А. Илиади получала много писем от спасенных ею людей. Приведем отрывок из письма В. Павлова, которого она лечила после жестоких побоев в гестапо. В первый же день освобождения города он ушел на фронт. «Дозвольте від щирого серця подякувати Вам за любов і ласку, – писав он. – Адже це Ви й тільки Ви допомогли мені дожити до щасливих днів, коли я зміг повернутися в ряди нашої доблесної Червоної Армії. Коли б не Ви, я б давно згнів де-небудь у таборах Німеччини, а зараз я воюю за Батьківщину, за свій народ...».

Среди харьковчан, спасенных К.А. Илиади, был и К.К. Терзян, тогда 19-летний юноша. В ходе полицейской облавы его схватили и поместили в здание вокзала для отправки в Германию. Молодого человека спасла медицинская справка на русском и немецком языках, выданная К.А. Илиади: «...болел двусторонним туберкулезом легких, к физическому труду абсолютно не пригоден...». После освобождения Харькова Терзян тоже ушел на фронт. В послевоенное время стал инженером ХЭМЗа, женился, воспитывал сына и дочь. Именно он в 1964 г. начал поиски врача, спасшего его в тяжелое время оккупации.

А Ксения Александровна и после войны продолжала работать во 2-м тубдиспансере, и мало кто знал о ее деятельности в те страшные годы. К поискам Терзяна подключились члены военно-научного общества харьковского Дома офицеров. О подвиге К.А. Илиади в газете «Соціалістична Харківщина» в 1967 г. была напечатана статья «Память сердца», ее наградили медалью «За отвагу». До самой смерти Ксении Александровне продолжали писать спасенные ею люди, делились с нею своими радостями и горестями. Она прочно вошла в их жизнь, и все они стали членами одной большой семьи – харьковской семьи К.А. Илиади.

Ж.Н. Перцева, директор Народного музея истории ХНМУ

НЕИЗВЕСТНЫЙ СОЛДАТ

Пролетели дни, как полустанки,
Где он, черный сорок первый год?
Кони, атакующие танки,
Над Москвой горящий небосвод?
А снега белы, как маскхалаты,
А снега багровы, как бинты.
Падают безвестные солдаты
Возле безымянной высоты.
Вот уже и не дымится рана,
Исчезает облачко у рта...
Только может быть не безымянна
Крошечная эта высота?
Не она ль Бессмертием зовется?..
Новые настали времена,
Глубоки забвения колодцы,
Но не забывается война.
Вот у Белорусского вокзала
Эшелон из Прошлого застыл.
Голову склонили генералы
Перед Неизвестным и Простым
Рядовым солдатом, что когда-то
Рухнул на бегу у высоты...

Юлия Друнина

ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ**ЗАПОБІГАННЯ ОТРУЄННЮ ГРИБАМИ**

В Україні традиційно кінець літа та осінь – сезон масового збирання грибів. Проте, на жаль, із початком кожного грибного сезону стають звичними повідомлення Міністерства охорони здоров'я (МОЗ) України про отруєння грибами.

Отруєння грибами переважно бувають випадковими (потерпілі впевнені, що вживали їстівні гриби) й здебільшого мають «сімейний» характер. Серед потерпілих нерідко зустрічаються завзяті та досвідчені в цій справі грибники.

Як правило, до отруєнь призводить невміння відрізнити їстівні гриби від отруйних, неухважність при збиранні, неправильне приготування деяких видів грибів. Ризиковано також купувати гриби в приватних осіб у місцях стихійної торгівлі.

Фахівці Міністерства охорони здоров'я України, враховуючи багаторічний досвід лікування хворих з отруєннями, розробили пам'ятку для грибників.

Для того, щоб уникнути отруєння дикорослими грибами!

1. Надійний спосіб уникнути отруєнь грибами – відмовитись від вживання дикорослих грибів як від продукту взагалі, а вживати штучно вирощені печериці, гливи, які можна придбати в магазинах.

2. Якщо ви не відмовились від цього продукту, то безпечніше купувати гриби на стаціонарних ринках, де вони проходять відповідний контроль.

3. Якщо ви все ж таки відправились до лісу, то обов'язково враховуйте наступне:

- ніколи не збирайте грибів, яких не знаєте;
- якщо гриб викликає хоч найменший сумнів, краще не кладіть його у кошик;
- намагайтеся шукати й збирати губчасті гриби – «білі», «бабки», «моховики» тощо, адже в наших широтах серед них найменша кількість отруйних;
- якщо ви зібрали гриби й принесли їх додому, ретельно перевірте кожен гриб перед тим, як починати готувати страву або робити заготовлі;
- перед приготуванням грибних страв необхідно ретельно промити гриби, а перед сушінням обтерти вологою тканиною;
- не вживайте сирих грибів;
- перед приготуванням будь-якої страви відваріть гриби декілька разів (бажано не менше трьох) у підсоленій воді протягом 10–15 хв;
- готові страви з грибів необхідно зберігати на холоді протягом не більше 24 год в емальованому посуді;
- не давайте гриби малолітнім дітям;
- ніколи не застосовуйте «домашніх» методів визначення отруйності грибів із використанням цибулини або срібних ложок: окрім помилок, вони нічого не дають.

Якщо вже трапилася біда і ви почуваетесь погано чи помітили нездорові ознаки у своїх близьких, обов'язково зробіть наступне:

- перш за все промийте шлунок водою з марганцем і відразу ж викликайте швидку допомогу;
- навіть незважаючи на можливе тимчасове полегшення вашого стану негайно зверніться до найближчої лікувальної установи!

Жодного самолікування! Чим більше токсинів потрапить у кров, тим важчим буде перебіг отруєння.

М. Орех, МВН міських курсів ЦО м. Харкова
М. Волощук, начальник штабу ЦЗ ХНМУ

ИСТОРИЧЕСКИЙ БЛОКНОТ**МИСТИЧЕСКАЯ НОЧЬ**

Если к 31 октября вы не приготовите яблоки, орешки или тыкву, то не сможете как следует встретить канун дня Всех Святых – Хэллоуин.

История праздника насчитывает тысячелетия, в нем странным образом сочетаются кельтская традиция чествования злых духов и христианская – поклонения всем святым. По старому календарю друидов новый год наступает 1 ноября. Поэтому накануне 31 октября нужно прогнать всех злых духов, которые в эту ночь выходят на белый свет: домовые стучат в окна и двери, ведьмы летают на метле по небу, черти всех пугают. Кельты верили, что в ночь на Новый год открывается граница между мирами мертвых и живых, и тени усопших в прошедшем году навещают землю. Чтобы не стать добычей мертвой тени, люди гасили очаги в домах и наряжались как можно страшнее — в звериные шкуры и головы, надеясь распугать привидения. Суеверным людям страшно было выходить на улицу, поэтому они готовили специальный тыквенный фонарик, который охранял их от злых духов. Рассказывают, что фонарь изобрел хитрый ирландский кузнец Джек. Он сумел два раза обмануть Дьявола и получил обещание не покушаться на его душу. Но за свою греховную жизнь ирландец не был допущен и в рай. В ожидании Судного дня Джек до сих пор бродит по Земле, освещая себе путь кусочком угля, защищенным от дождя обыкновенной тыквой.

Сегодня от древнего языческого праздника остался набор забавных увлекательных традиций. Согласитесь, когда еще мы сможем почувствовать себя вурдалаками или вампирами? Дети в этот вечер одеваются в костюмы нечисти и стучатся в дома с криками: «Trick or treat!» — «Угощай или пожалеешь!». Если хозяева не принесут жертву, то эти маленькие злые демоны могут жестоко пошутить над ними.

Сегодня от древнего языческого праздника остался набор забавных увлекательных традиций. Согласитесь, когда еще мы сможем почувствовать себя вурдалаками или вампирами? Дети в этот вечер одеваются в костюмы нечисти и стучатся в дома с криками: «Trick or treat!» — «Угощай или пожалеешь!». Если хозяева не принесут жертву, то эти маленькие злые демоны могут жестоко пошутить над ними.

У Хэллоуина есть еще одно название — ночь плавающих яблок. Это связано с «яблочным гаданием» на удачу. Если сумеете вытащить зубами яблоко, плавающее в тазике с водой, — все будет хорошо! Вместо яблок можно использовать монетки, правда, вытащить их будет значительно сложнее. Но даже если придется нырнуть с головой, дело того стоит — благополучие на весь год обеспечено, ведь в Хэллоуин сбываются все гадания. Так что, незамужние девушки, если хотите увидеть будущего мужа, вам следует сесть перед зеркалом в полночь с яблоком в руке, или можно бросить кожуру от яблока в костер, а затем по форме, которую приняла кожура, попытаться определить первую букву имени своего суженого. Если очень хочется увидеть ведьму, есть одно верное средство — в полночь выйдите на улицу, одевшись шиворот-навыворот, и пройдите задом наперед. Приятной встречи!

Оля Загора, студентка (III медицинский факультет)

Мистический юмор

Беседуют два вампира:

– Коллега, как вам нравится вон та длинноногая блондинка?

– Мне больше нравится толстяк, что рядом с ней. В нем крови литра на полтора больше.

Почему вампиры периодически обращаются к стоматологам?

Для улучшения прикуса.

Почему скелеты ничего не боятся? Им нечего терять, кроме своих костей.

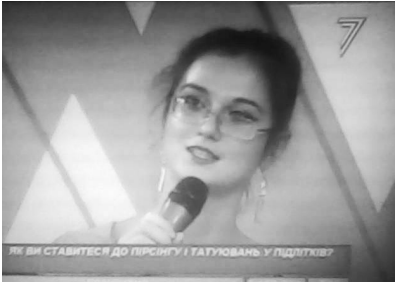

Почему не все призрак выходят «в люди» на Хэллоуин? Некоторым из них просто нечего надеть, нет подходящего тела.

НАШИ НА ТЕЛЕЭКРАНЕ

РОДИТЕЛЬСКОЕ СОБРАНИЕ

Всегда актуальны и интересны темы передачи «Родительское собрание», которая вышла в эфир 13 сентября на 7-м канале Харьковского телевидения. На этот раз никого не оставила равнодушным тема татуажа.

Конечно, человек по своей природе существо стадное, но при этом обязательно хочет выделиться, ярко выразить свое отношение к жизни, в том числе и с помощью татуировок.

Все чаще можно заметить у милой девушки на приметном месте маленькое тату. Что же так влияет на умы нашего молодого поколения: западные фильмы или восточная философия? Нужно ли бороться за чистоту тела? Поможет ли тату стать человеку «более особенным», чем он есть на самом деле? Внутренний мир или протест миру внешнему рисуют люди на теле? И уже с медицинской точки зре-

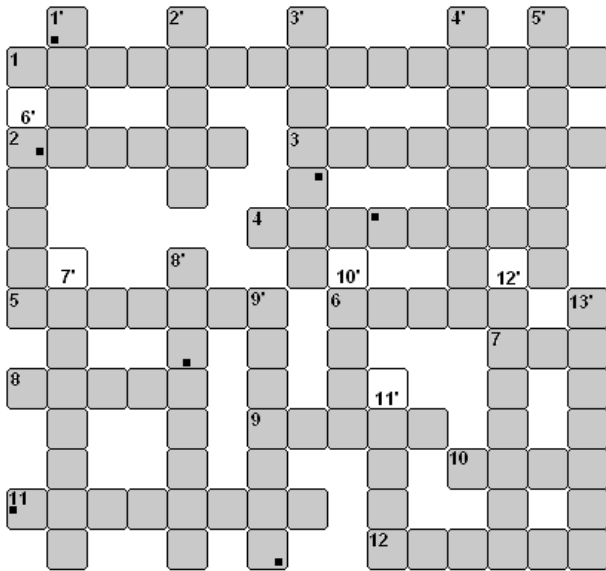
ния – разве недостаточно родинки (дай Бог, чтоб она ни во что не развилась), чтобы быть особенным и отличаться от других не только яркой одеждой и смелой прической? Разве мало шрамов, недостатков кожи, которые «украшают» наше тело за долгие годы нашей жизни? Нужно говорить о профессиональном подходе не только к нанесению татуировки, но и к ее выбору, а главное – это стерильная чистота обеих сторон татуажа, взаимное доверие, основанное на букве закона. А ведь никто не скажет девушке: «А что будет с вашей бабочкой на пояснице, когда вы располнеете после родов?» «А ваш удав, юноша, может превратиться в тонкого червя, когда у вас не будет времени заниматься в спортзале».

Новое поколение! Выражайте свои эмоции в стихах и песнях, жизненном кредо и замечательных поступках, рисуйте яркие картины на полотнах или на бумаге, маслом или акварелью!

Есть смысл в любой татуировке,
Словно продукта маркировке:
Я – злой, я – пестрый, я – гиена,
И нет надежд на перемены.
Дойдя до острого предела
Узорным шрамом красят тело.
Печать на теле – тень на душу.
Так будьте чище, будьте лучше!

Татьяна Петренко,
IV медфакультет, III курс, 1 гр.

КРОССВОРД «ПО-МЕДИЦИНСКИ»

По горизонтали:

1. Система мероприятий для диагностики, лечения и профилактики заболеваний. 2. Хирургический нож. 3. От греч. «рукоделие». 4. Горечь для возбуждения аппетита. 5. Гнойная полость. 6. Бывает вентральной, диафрагмальной, белой линии живота и т.д. 7. Звук простуженного голоса. 8. Имеет восходящий, нисходящий отделы и дугу. 9. Область рта, страдающая от пародонтита. 10. Древнеримский медик Гален считал его помощником природы. 11. Бывают жиром и водорастворимыми. 12. Привычная поза человека в покое и при движении.

По вертикали:

1'. Бывает автомобильной и медицинской. 2'. Ослабление произвольных движений. 3'. Лучшим средством от этого финский писатель Марти Ларни считал гильотину. 4'. Медпомощь, оказываемая на дому. 5'. Эту науку академик Иван Павлов назвал медицинской будущего. 6'. Проказа. 7'. Отбор ткани для диагностики. 8'. Синяк. 9'. Механическое повреждение наружного слоя кожи или слизистой оболочки. 10'. Гигроскопический бинт, просыпанный $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$. 11'. *Acidum acetylsalicylicum*. 12'. Сумочка для оказания первой помощи. 13'. Горизонтальная перегородка, разобщающая полость рта с полостью носа и носовой части глотки.

Подготовил Дяб Мелли

ТВІР НА ТЕМУ

Сто доріг, а потрібна одна,
По дорозі підеш не своєї –
Буде розпач і холод завій...

Я ХОЧУ БУТИ ЛІКАРЕМ

Велика мета в житті, творча праця, громадська діяльність, прагнення принести іншим радість, потяг до прекрасного роблять людину справді щасливою.

Щасливий той, хто побачив свою зорю, засвітився її вогнем.

Буде розпач... Коли людина не любить своєї професії, то робота стає справжньою мукою...

Я хочу бути лікарем... На працівників охорони здоров'я, наших співвітчизників, покладена величезна відповідальність за збереження цього надбання громадян. Вони повинні мати витримку, людську доброту, вселяти людям впевненість у власних силах, віру в життя.

На жаль, зараз відчувається нестача лікарів, особливо в сільській місцевості. Я хочу присвятити своє життя медицині, стати на сторожі найдорогоціннішого, що є в кожній людині – здоров'я, а інколи й життя. Яке це щастя – дарувати людям радість перемоги над недугами! Хочу за будь-яких обставин приходити людям на допомогу, нести їм душевне тепло, дарувати щастя повноцінного життя. І коли людина зцілилася від недуг і страждань, коли сльози радості й вдячності бачиш на обличчях пацієнтів та їх близьких, то більшого щастя для медичного працівника й не треба. Бо це він допоміг, це його заслуга.

Я буду лікарем. Він завжди там, де потрібна його допомога, увага, доброта, чуйність, теплі слова підтримки, які часто мають не менше значення, ніж найефективніші ліки. Знаю, що буде нелегко – безсонні ночі, цілодобові виклики без вихідних, але перемога над хворобою, подяка від людей зробить мене щасливою. Я відчуваю людський біль, я потрібна людям і принесу їм користь, зможу дарувати радість буття! Отже, не марно живу на світі. Я вірю, що зможу зробити більше, значно більше. І в цьому сенс мого життя.

Пам'ятаю, ще в дитинстві мене захоплювала гра зі «хворими» ляльками. Старанно робила їм уколи, лікувала синці, ранки. Раділа, коли мої пацієнти «одужували». Пізніше доводилося надавати реальну допомогу мамі, рідним, сусідам.

Моя мама, подарувавши мені життя, втратила щастя бути здоровою. Дивлячись на її щоденні муки та біль, я все більше й більше усвідомлювала, що хочу бути лікарем, зрозуміти причину хвороби, надати реальну допомогу іншим людям у майбутньому. І хоча своїй мамі я вже не допоможу, бо хвороба тривала, і вона має статус – інвалід, я бажаю допомогати іншим, лікувати, зціляти, бути на сторожі здоров'я суспільства.

Після закінчення школи вирішила вступити до медичного коледжу, закінчивши який, півроку працювала акушеркою на ФАПі, врешті зрозуміла, що цього не достатньо для моєї мети. Я хочу дарувати людям щастя жити, працювати, любити.

Коли маєш здоров'я – маєш усе.

Тетяна Кулик, II медичний факультет, I курс, 22 гр.

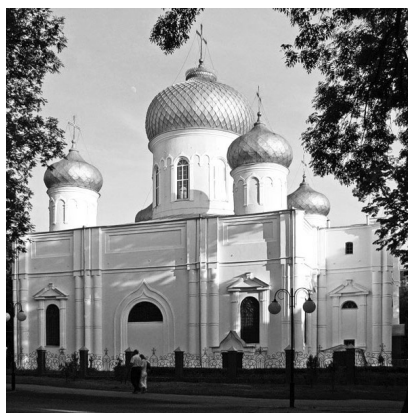
ХРАМЫ И ЦЕРКВИ ХАРЬКОВА

ЦЕРКОВЬ УСЕКНОВЕНИЯ
ГЛАВЫ ИОАННА
ПРЕДТЕЧИ

Расположена церковь на территории Молодежного парка по ул. Пушкинской.

Храм построен в 1845 году в русско-византийском стиле по проекту архитектора Андрея Тона. В 1857 году освящен архиепископом херсонским и таврическим Иннокентием.

Судьба Свято-Иоанно-Усекновенского храма проста, как и у многих православных храмов. В 20-е годы XX века он был захвачен обновленцами, вследствие чего пришел в упадок, а потом и вовсе закрыт.

Осенью 1941 года использовался как хранилище боеприпасов, подвергся массовому обстрелу фашистами, но чудом уцелел. Сразу же после освобождения Харькова от немецко-фашистских захватчиков в 1943 году в церкви возобновились богослужения.

Сейчас духовная жизнь святого храма стала очень активной, так как отношение государства к религии изменилось. Кроме того, следует отметить духовное рвение пастырей, служащих в церкви Усекновения главы Иоанна Предтечи.

Осенью 2003 года отец Виктор Гузенко инициировал открытие при храме бесплатной библиотеки православной литературы, где в наличии книги, видеокассеты, аудиокассеты, диски. Сейчас ее посещают более 1000 человек.

При храме работает детская воскресная школа. Занятия в ней проходят по воскресеньям, обучение бесплатное. Школа занимается не только духовным образованием детей, но и предлагает православный семейный досуг, в котором предусмотрены различные мероприятия, праздники, паломничества, православные летние лагеря.

По благословению отца Ярослава по субботам в храме проводятся занятия для взрослых.

И, конечно же, священники большое внимание уделяют проповеди и духовной жизни своих прихожан. В Усекновенском храме все воскресные и праздничные дни проводятся Богослужения.

Л. Силаева

ЭТО ИНТЕРЕСНО

УЛЫБНИТЕСЬ: ПОДАРИТЕ СЕБЕ ПРАВО БЫТЬ
СЧАСТЛИВЫМ

Для того, чтобы она появилась, понадобится задействовать от 5 до 53 лицевых мышц. Дети уже рождаются с умением рисовать ее на своем лице, а к нам, уже взрослым и серьезным, реже всего она приходит на работе. Она ничего не стоит, но многое дает. Длится всего лишь мгновение, а в памяти иногда остается навсегда. Ее нельзя продать или купить, выпросить или одолжить.

Улыбка – универсальное лекарство от плохого настроения и неиссякаемый источник бодрости в любой ситуации. Именно осенью, когда так сложно порой найти повод для радости, и отмечают Всемирный день Улыбки. Ежегодно в первую пятницу второго осеннего месяца у каждого жителя планеты появляется повод подарить хорошее настроение окружающим. В этом году возможность для этого представилась 5 октября.

Своим рождением праздник обязан художнику и дизайнеру Харви Боллу (Harvey Ball), который и подарил миру материальное воплощение улыбки – знаменитый смайл.

Харви Болл родился 10 июля 1921 года в Вустере, штат Массачусетс. Его любовь к искусству зародилась довольно-таки рано и вскоре стала непреодолимой. Будучи студентом Worcester Art Museum School, Харви познакомился с одним из талантливых художников, который обучил будущего коллегу многим хитростям изобразительного искусства.

Во время Второй мировой войны Харви служил в Национальной гвардии (National Guard) – в странах Азии и Тихоокеанского региона. В 1979 году Болл вышел в отставку в звании полковника, а вслед за тем еще шесть лет состоял в армии запаса. Дизайнерским делом Болл занялся сразу же по окончании Второй мировой войны. Тогда он начал работать в одной из рекламных компаний – до тех пор, пока в 1959 году не открыл собственную фирму, получившую наименование Harvey Ball Advertising.

В 1963 году к дизайнеру обратились представители страховой компании State Mutual Life Assurance Company of America с просьбой придумать какой-нибудь яркий и запоминающийся символ – визитную карточку компании. Десятиминутная дизайнерская служба (на глаз столько времени потребовалось Боллу, чтобы сформировать первые смайлики) увенчалась значительным успехом – из-под пера художника появился первый в истории смайл – улыбающаяся желтая рожица ☺. Целью создания занимательных значков было внедрение повсеместной благожелательной атмосферы, рожающей улыбки и бодрое расположение духа. В 1971 году было продано более пятидесяти миллионов смайликов, вскоре они стали появляться на футболках, бейсболках, конвертах, открытках, спичечных коробках, даже почтовое ведомство США выпустило марку с этим символом. Тогда же значки распространились в других странах. Несмотря на бум мирового уровня, изобретение не было запатентовано, и его создатель получил за свою работу всего 45 долларов. В 1999 году Харви Болл создал корпорацию The World Smile Corporation, смайлики которой по-прежнему помогают людям радоваться.

Всемирный день улыбки первый раз отмечали в 1999 году. Художник считал, что этот день должен быть посвящен хорошему настроению, девизом которого стали слова: «Do an act of kindness. Help one person smile» («Сделай доброе дело – помоги другому улыбнуться!»).

Сам дизайнер в одном из интервью отметил: «Никогда еще в истории человечества и искусства не было ни одной работы, которая бы, распространившись столь широко, приносила столько счастья, радости и удовольствия. Не было ничего, сделанного так просто, но ставшего понятным всем».

Улыбнитесь, подарите радость, и она обязательно к вам вернется!

Материал подготовила Наталья Завгородняя

ПЕРЛЫ СТУДЕНТОВ

Урок русского языка в иностранной аудитории.

Преподаватель спрашивает студентов: «Кем работает ваш отец?»

– Мой отец работает инженером.

– А мой отец работает доктором.

– А мой отец работает «тичером» (учителем).

Доходит очередь до студента, который отсутствовал на последнем уроке.

– Кем работает ваш отец, – спрашивает преподаватель.

– Мой отец работает кем.

– Кем?

– Он работает в компании.

– Хорошо. Он работает в компании

кем?

– Да, кем.

– Кем?!

Студент помолчал и решил ответить проще:

– Сейчас мой отец нигде не работает.

Студент в деканате просит хвостовку: «I want catastrofka for Russian».

Студента спросили как фамилия жены Пушкина, на что он ответил: «Питравеликая».

Под впечатлением прочитанного стихотворения Пушкина «К Керн», его название было интерпретировано студентом в «С Керн».

МОЛОДІЖНИЙ ЦЕНТР ХНМУ

ДЕБЮТ ПЕРШОКУРСНИКА

10 жовтня в актовому залі ХНМУ відбулося найочікуваніше свято – «Дебют першокурсника». Саме в цей день студенти вперше продемонстрували свої таланти, здібності та творчі уміння.

Глядачі переконалися в тому, що першокурсники мають гарний хист до співу: вони виконували народні й сучасні композиції, пісні під гітару. Свій талант до декламування віршів продемонстрували О. Тарасова та Г. Писаренко, захопивши глядачів номером про ніжну й трепетну любов.

Досить яскраво на святковій сцені виглядали й танцювальні номери. Не лишилися осторонь і старшокурсники ХНМУ. Танцювальний колектив «Радість» не лише покращив глядачам настрої танком «З сиром пироги», а й почастував присутніх справжніми пірижками.

Додали часточку своєї культури до свята першокурсників й іноземні студенти.

Наостаннє можна з гордістю сказати, що першокурсники ще раз підтвердили, що студенти нашого університету – не лише кмітливі та винахідливі, а й талановиті, а це дуже важливо у формуванні майбутнього лікаря.

Емілія Прибилиська, студентка

ДИПЛОМ

Диплом Харківського національного медичного університету за I місце в спартакіаді «Здоров'я» серед співробітників університету за 2011-2012 навчальний рік отримав IV медичний факультет, II місце посів Навчально-науковий інститут післядипломної освіти, на III місці – I медичний факультет.

СПОРТ

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА
СПАРТАКІАДА
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

З 1 по 3 жовтня в місті Алушта відбулася Всеукраїнська спартакіада серед студентської молоді вищих медичних навчальних закладів України, що проходить під егідою Міністерства охорони здоров'я України та Профспілки працівників охорони здоров'я України.

Збірна команда Харківського національного медичного університету гідно виступила на цих змаганнях. У **перетягуванні канату** вона посіла **I місце (командне)** за участю студентів Дмитра Думачова (V мед. ф-т), Тимура Дудніка (II мед. ф-т), Юрія Овсієнка (IV мед. ф-т), Станіслава Пуляєва (II мед. ф-т), Георгія Наумова (II мед. ф-т), Олександра Черкаського (II мед. ф-т). **III місце (командне)** студенти одержали у **гирьовому спорті**, до складу команди увійшли Станіслав Пуляєв (I місце до 70 кг), Тимур Дуднік (VII місце до 90 кг). Також у змаганнях з **армспорту** наша команда у складі Дмитра Думачова (IV місце) та Юрія Овсієнка (II місце) отримала **III місце (командне)**. Дар'я Гнатковська посіла **III місце (I мед. ф-т)** у **легкоатлетичному кросі**.

У загальнокомандному заліку (6 видів) наша команда розділила 7-8-е місце серед 14 команд учасників.

ЮВІЛЯРИ

У жовтні ювілей відзначають: доцент кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я **Світлана Георгіївна Усенко**, доцент кафедри дитячих інфекційних хвороб **Алла Миколаївна Татаркіна**, доцент кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Наталія Іллівна Коваленко**, доцент кафедри внутрішньої медицини №3 **Ірина Анатоліївна Ільченко**, начальник навчально-методичного відділу **Віра Миколаївна Прудіус**, провідний редактор редакційно-видавничого відділу **Емма Євгенівна Депрінда**, провідний економіст планово-фінансового відділу **Надія Костянтинівна Третякова**, провідний бібліотекар **Надія Григорівна Смоляр**, старший викладач підготовчого відділення **Лідія Петрівна Ярошек**, старший лаборант кафедри філософії **Ніна Михайлівна Городова**, старший лаборант кафедри загальної хірургії №2 **Антоніна Кирилівна Шерстюк**, старший лаборант кафедри офтальмології **Інна Валентинівна Шевченко**, старший лаборант кафедри анатомії людини **Марина Володимирівна Яковлева**, лаборант кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Світлана Вікторівна Волкова**, лаборант кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Антоніна Андріївна Семашко**, лаборант кафедри ортопедичної стоматології **Галина Василівна Балак**, комендант гуртожитку №2 **Надія Петрівна Брахнова**, прибиральник службових приміщень **Надія Петрівна Ревенко**, прибиральник службових приміщень **Наталія Миколаївна Садовая**; доцент кафедри дерматології, венерології та СНІДу **Віталій Анатолійович Чипиженко**, водій автотранспортних засобів служби по організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Олександр Васильович Кисленко**, електрогазозварник будівельної групи **Петро Григорович Терещенко**, сторож гуртожитку №3 **Микола Якович Дорошенко**.

Шановні ювіляри!

*Колектив ХНМУ щиро вітає Вас з Днем народження!
У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я,
радості, душевної рівноваги, щастя і добробуту,
великих успіхів і здобутків в усіх справах.*

МОВОЮ ФОТО

ОБЛЕПИХА

По осеннему зори здесь тихи,
На ветвях твоих спелости груз
В серебристой листе облепихи
Ожерелья янтарные бус.

Авторские фото **Татьяны Золотаревой**, экономиста планово-финансового отдела

«Медицинский университет»

Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.10.2012. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 10/22.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВВП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова